

ชื่อวิทยานิพนธ์ โลกทัศน์ในรวมบทกวีนิพนธ์ ม้าก้านกล้วย ของไพโรรินทร์ ขาวงาม
ผู้เขียน นางสาวกิริติกานต์ บุญฤทธิ์
สาขาวิชา ภาษาไทย
ปีการศึกษา 2550

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์จะศึกษาโลกทัศน์ในรวมบทกวีนิพนธ์ชุด ม้าก้านกล้วย ของไพโรรินทร์ ขาวงาม อันเชื่อมโยงกับประสบการณ์ของผู้แต่ง และบริบททางสังคมวัฒนธรรมของบทประพันธ์

โลกทัศน์ในรวมบทกวีนิพนธ์ชุด ม้าก้านกล้วย เป็นโลกทัศน์ที่สร้างสมมาจากประสบการณ์ชีวิต และการร่วมรับรู้การต่อสู้ของผู้คนในยุคพัฒนาเศรษฐกิจ ดังปฏิกิริยาต่อปัญหาสังคมที่เน้นการพัฒนาวัตถุ ควบคู่ไปกับอารมณ์ความรู้สึกโหยหาอาลัยอันเนื่องจากการ พลัดพรากจากบ้านเกิด และความรู้สึกสะท้อนใจต่อความล่มสลายของสังคมเกษตรกรรม พร้อมๆ กับความถดถอยทางจริยธรรมของเพื่อนร่วมยุค ไพโรรินทร์ยังเชิดชูคุณค่ารากเหง้าทางวัฒนธรรม ชนบทว่าจะสามารถกอบกู้จิตวิญญาณได้ เขาเชื่อมั่นว่าการต่อสู้โดยไม่ละทิ้งอุดมคติ และการเชื่อมโยงความฝันกับการเรียนรู้จะดำรงไว้ซึ่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

กวีสำนึกในบทบาทของผู้สร้างวรรณศิลป์ โดยสามารถใช้คำประพันธ์สื่อความให้เข้ากับยุคสมัยและวัตถุประสงค์การแต่งได้อย่างเหมาะสม ทั้งฉันทลักษณ์ตามชนบและฉันทลักษณ์พื้นบ้าน โดยเฉพาะกลอนสุภาพในลีลาคล้ายสุนทรภู่ ซึ่งมีจังหวะภายในวรรคและการใช้สัมผัสในอย่างแพรวพราว

นอกจากนี้กวียังสื่อความหมายและปลุกเร้าอารมณ์ ด้วยความประณีตของคำ กลุ่มคำ และประโยค ในด้านระดับภาษากล่าวได้ว่ากวีใช้ระดับภาษาแบบเป็นกันเองซึ่งมีลักษณะเด่นคือการใช้คำในวงศัพท์สามัญ และยังใช้ภาษาถิ่นอีสานเพื่อจำลองบทสนทนาให้มีความสมจริงอย่างที่ชาวบ้านใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน

กวีใช้ภาพพจน์ความเปรียบหลายประเภทสื่อสารให้ครุ่นคิด อีกทั้งยังผสมผสานสัญลักษณ์ตามชนบทกับสัญลักษณ์เฉพาะตน ที่มีรากฐานความเป็นคนชนบทที่มีความใกล้ชิดกับธรรมชาติและวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้อย่างกลมกลืน

Thesis Title	Worldviews in Ma Kan Kluay by Phaiwarin Khaongam
Author	Miss Keeratikarn Boonyarit
Major Program	Thai
Academic Year	2007

ABSTRACT

This research aimed to study Phaiwarin Khaongam's worldviews as reflected in his poem collection, **Ma Kan Kluay**, and related to the poet's experience and cultural context.

The worldviews found in the **Ma Kan Kluay** were accumulated from the poet's life experience and his perception of people battling against the economic development. This can be seen in his reactions towards the social problems in stressing on the material development, the nostalgic feeling from being displaced from his homeland, the feeling of distress over the fall of the agricultural society, and the moral degradation of his contemporaries. Phaiwarin upheld the values rooted in the rural country and believed they would be able to restore spirituality. He convinced his audience that, without abandoning one's ideals and uniting dream with learning the battle would maintain human dignity.

As a poet, Phaiwarin effectively crafted his poetry, not only in the conventional but also in the folk versification, to convey the message appropriate to the era and the purpose. This is particularly true for his composition of 'klon', in Sunthornphu's style, with regular rhythms and the adept use of internal rhymes.

Furthermore, the poet conveyed the meaning and aroused the emotion by the exquisitely crafted words, phrases, and sentences. Stylistically speaking, the poet employed a casual style by the characteristic use of common vocabulary. The Northeastern-Thai dialect was also employed to realistically imitate everyday conversation of common folks.

The poet used a variety of figures of speech to provoke thought on the message as well as combined the conventional symbols with his own, harmoniously drawing on his native rural life, living close to nature and his local culture.